

La Barcelona real davant la ciutat d'aparador

“No és pobresa, és injustícia” era el crit uníson de la manifestació veïnal que va recórrer els carrers del centre del Barcelona el passat 11 de desembre. Més de mil persones responien a la convocatòria de la plataforma ciutadana Nou Barris Cabrejada diu prou que aglutina més de cent entitats del districte barceloní de Nou Barris

ANTONIO ALCÁNTARA

La manifestació estava emmarcada a la campanya iniciada per la plataforma al mes de novembre. En aquesta campanya el veïnat denuncia que el govern municipal no disposa dels instruments necessaris per conèixer la realitat que es viu als barris i, per tant, en fa una diagnòsi equivocada. També que la inversió de recursos públics

El veïnat denuncia les creixents desigualtats d'una ciutat que margina una part important de població

al districte -que té la renda familiar més baixa de la ciutat i la taxa d'atur més alta- és insuficient i que la pobresa no és un problema estructural de Nou Barris sinó de tota la ciutat.

La marxa va començar als barris. El metro de Lluçmajor recollia els diferents grups de persones que baixaven del les barriades. El metro portava vagó rere vagó

centenars de veïns que anaven al centre de la ciutat. De la Barcelona dels aparadors i el cartró pedra. A les 19.30h la plaça Urquinaona bullia. Gent de diferents col·lectius, barris i municipis se sumaven a la crida que havien fet des de Nou Barris Cabrejada. Els laioflautas, la Coordinadora d'Assemblees d'Aturats de Catalunya, la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (Favb) i veïnat del Guinardó o de Montcada i Reixac. Per a Albert Garcia, veï de Montcada i membre del Casal del Brot, es tracta de la solidaritat entre veïns. Per a Garcia “les fronteres administratives són ficcions, els problemes dels veïns de Nou Barris i els de Montcada són els mateixos.”

Un problema de ciutat

El recorregut es va iniciar amb desenes de persones amb torxes enceses que delimitaven la marxa, que va transcórrer per la Via Laietana i el carrer Ferran fins arribar a Sant Jaume. En arribar a plaça, i amb el pessebre ben protegit, la manifestació es va concentrar entre les portes de l'Ajuntament i la Generalitat barrejant els crits de “gent

JOAN LINUXBCN

El veïnat de Nou Barris es va manifestar l'11 de desembre al crit de “No és pobresa, és injustícia”

sense casa, cases sense gent”, “la banca roba, el Govern col·labora” amb l'omnipresent “no és pobresa, és injustícia”. Al centre de la plaça els veïns van llegir un manifest en que denunciaven la situació de pobresa estructural i la repressió que estan patint “en una Barcelona en la qual les desigualtats entre districtes han crescut els últims anys. Una Barcelona injusta, que margina una part important dels seus

ciutadans. Perquè no es tracta de pobresa, sinó d'injustícia. Tenim drets i no volem caritat”. Una representació veïnal va traspasar les protegides portes de l'Ajuntament i la Generalitat per lliurar el document sobre la situació al districte que ha elaborat la campanya. La manifestació va concloure amb el cant col·lectiu del *Canto a la llibertat* de José Antonio Labordeta.

Per a Julio Vega, un dels por-

taveus de la plataforma, aquesta acció ha estat un cop de força. “Hem baixat des dels barris centenars de persones i ara esperem una resposta des de l'administració”. I continua dient “volem que l'Ajuntament convoqui una plenary especial sobre pobresa i elabori un pla d'acció. Des de la regidoria del districte no veiem cap moviment. Per a ells la pobresa no és una prioritat”.

El veïnat de Nou Barris exigeix un plenari especial sobre pobresa

EL CABRERO DE TORRE BARÓ

El passat 9 de desembre, la sala on se celebrava l'Audiència Pública del districte de Nou Barris estava plena de gom a gom. De fet, cada vegada és més fàcil omplir-la perquè cada vegada l'Ajuntament hi posa menys cadires, una situació denunciada reiteradament per les entitats veïnals. Entre els veïns i veïnes, els corresponents policies de paísà i els nombrosos militants de partits polítics, el ple està assegurat. Però per a les entitats de Nou Barris no era una audiència normal. La campanya “Nou Barris Cabrejada diu prou” havia convocat el veïnat per traslladar al Govern i als grups municipals la denúncia sobre la greu situació de pobresa que estan patint els barris i la demanda de realitzar un plenari especial sobre el tema amb un aforament suficient. Acte seguit les entitats van convidar els grups municipals i el veïnat de la sala a baixar a la plaça del distric-

JOAN LINUXBCN

Pancarta veïnal a la façana del districte de Nou Barris

te per celebrar una audiència popular alternativa.

Coneixedor de la convocatòria, l'Ajuntament no va obrir les portes fins a cinc minuts abans de comen-

çar l'audiència i els veïns van haver d'esperar al carrer, amb un fred considerable, que la policia entretrebrís la porta per anar deixant passar els assistents, d'un en un,

comptant-los perquè no entressin més veïns que cadires hi havia (exactament 99).

La crisi castiga durament el districte i malgrat això la regidora Irma Rognoni no ha fet públic cap estudi que analitzi la situació, no ha generat cap debat ciutadà sobre

Volen un debat públic sobre la situació social al districte i que es realitzi en un espai amb prou aforament

aquest greu problema tal i com li demanen les entitats, no ha donat dades que permetin tenir una diagnòsi real i un control de les polítiques socials a les quals dóna tanta publicitat. Silenciosa i rígida com un pal, mirava de manera imperterrita com els veïns li demanaven una anàlisi de la situació, una valo-

ració i uns compromisos.

El districte de Rognoni sí que celebra el Nadal. Aquest any, amb una pancarta de la Marató de TV3 i un arbre de nadal pagat per la joieria de luxe Tous. Per la seva banda, els veïns van col·locar la seva pròpia pancarta que deia “No és pobresa, és injustícia” i van decorar l'arbre amb cartells de la manifestació convocada l'11 de desembre per anar a la plaça Sant Jaume, a veure si a la casa gran fan més cas que el districte.

Darrere de les finestres, diversos personatges vigilaven i comentaven que la regidora s'havia “sorprès” pel canvi de pancarta de la façana del districte. Esperem que no es deixi portar pels seus instints i no es llenci a posar multes com ha fet amb altres accions veïnals.

¿Convocara Irma Rognoni el plenari especial sobre pobresa? ¿Es farà en una sala amb suficient aforament? A aquestes alçades, els veïns i veïnes confien més en els reis de l'Orient.